ସୁରୀନ୍ଦର

ବନାମ

ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ

ମେ 3,1994

[ଆର୍. ଏମ୍. ସାହାଇ ଏବଂ ଫୈଜାନ ଉଦ୍ଦୀନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଧ୍ୱଂସକ ଗତିବିଧି (ପ୍ରତିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ, 1987 : ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ- ଧାରା 5/25- ଅଭିଯୁକ୍ତ ପ୍ରକଟିତ ବିବୃତି ଦେଇଛନ୍ତି- ବିବୃତି ଆଧାରରେ ଏକ ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ ଦୁଇଟି କାର୍ଟ୍ରିଜର ଉଦ୍ଧାର-ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀଙ୍କ ବିବରଣୀ- ବନ୍ଧୁକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅବସ୍ଥାରେ- କାର୍ଟ୍ରିଜ୍ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ-କାର୍ଟ୍ରିଜ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ- ଅଭିଯୁକ୍ତ କେବଳ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଦଖଲରେ ରଖିଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଏ-TADA ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ-କେବଳ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଡକାୟତି ମାମଲାରେ ପଚରାଉଚରା ସମୟରେ ଏକ ପ୍ରକଟିତ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଆଧାରରେ ଏକ ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ ଦୁଇଟି କାର୍ଟ୍ରିଜ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀଙ୍କ ବିବରଣୀରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବନ୍ଧୁକଟି କାମ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି, କିନ୍ତୁ କାର୍ଟ୍ରିଜ୍ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଧ୍ୱଂସକ ଗତିବିଧି (ପ୍ରତିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ, 1987 (TADA) ର ଧାରା 5 ସହିତ ପଠିତ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା :1. ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓ ଗୋଳାବାରୁଦ ଉଭୟ ରଖିଥିବେ, ତେବେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ TADA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅପରାଧ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇପାରିବ । କାର୍ଟ୍ରିଜ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ନଥିବାରୁ ସେଗୁଡିକୁ ଯଦି ବାଦ ଦିଆଯାଏ , ତେବେ ଏହା

ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ **TADA** ଅଧିନିୟମର ଧାରା **5** ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳାବାରୁଦ ନଥିଲା **। [865-D]**

2. ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିବରଣୀରେ କାର୍ତ୍ରିଜ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେ ତାଙ୍କ ବିବୃତିରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କୁ ଖୋଲା ଅବସ୍ଥାରେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବୃତି ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ଜେରାରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ କାର୍ତ୍ରିଜ୍ ଜଉମୁଦ କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକର ଜଉମୁଦ ନହୋଇଥିବାରୁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଉପରେ ଗୁରୁତର ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯଦିବି ଧରିନିଆଯାଏ ଯେ ବନ୍ଧୁକଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା, ତେବେ କେବଳ ଯଦି କାର୍ତ୍ରିଜ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ବୋଲି ଧରାଯାଏ, ତେବେ ଯାଇଁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ସଫଳ ହୋଇପାରିବ । ଏହାକୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା **2** ର ଖଣ୍ଡ **(b)** ରେ ଯେକୌଣସି ଆଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ଗୋଳାବାରୁଦ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଗୋଟିଏ କାର୍ତ୍ରିଜ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥାଏ, ଏହା ଯୁଦ୍ଧ ଅସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଆଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ସେଥିପାଇଁ ପରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା କାର୍ତ୍ରିଜଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ମିଳି ନଥିଲା । ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀଙ୍କ ବିବୃତି ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିଲା ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ନିଷ୍କ୍ରିୟ ଥିଲା । କାର୍ତ୍ରିଜଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ନଥିଭୁକ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ସେଗୁଡିକ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ରଖିଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ **। [864- H & 865-A-C]**

3. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ **TADA** ଅଧିନିୟମର ଧାରା **5** ଅନୁଯାୟୀ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା **25** ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବଜାୟ ରହିଛି । ସେ ପ୍ରାୟ ଚାରି ବର୍ଷ ଧରି ଜେଲରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସେହି ଅବଧିକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ବିତିସାରିଛି **। [865- E]**

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 233/1994

ଦୌରା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 47/ D/91ରେ କୈଥାଲର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଦାଲତର ଅତିରିକ୍ତ ବିଚାରପତିଙ୍କ 19.2.1994 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରୁ ଏସ୍. ଆର୍. ଭଟ୍ଟ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କେ. ସି. ବଜାଜ ଏବଂ କୁମାରୀ ଇନ୍ଦୁ ମାଲହୋତ୍ରା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା

ଏହି ଆବେଦନ କୈଥଲ (ହରିଆଣା)ର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଦାଲତର ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଧ୍ୱଂସକ ଗତିବିଧି (ପ୍ରତିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ, 1987 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'TADA ଅଧିନିୟମ')ର ଧାରା 19 ଅନୁଯାୟୀ ତିନୋଟି ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି, ଗୋଟିଏ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ TADA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ କି, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଜବତରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳାବାରୁଦ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଯାହା ଧାରା 5କୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ କି ଏବଂ ଶେଷରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଲାବାରୁଦ ଏପରି ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ କାହା ଉପରେ ଅଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ସହିତ ପଠିତ TADA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ ଯେତେବେଳେ 24.11.1990 ତାରିଖରେ F. I. R. ସଂଖ୍ୟା 370 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଡକାୟତି ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା ଚାଲିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଇନ୍ସପେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକଟିତ ବିବୃତି ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ରାଜ କୁମାର ଏବଂ ସିୱାନ୍ କୈଥାଲ୍ ରାସ୍ତାର କୋଠାର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ 12 ବୋରର ଦୁଇଟି କାର୍ତ୍ତ୍ରିଜ୍ ପୋତି ରଖିଥିଲେ ।ତାଙ୍କ ବିବୃତିରେ ଉପରୋକ୍ତ ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ କାର୍ତ୍ରିଜକୁ 14.2.1991 ତାରିଖରେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା କୁହାଯାଇଛି । ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ 16.3.1991 ରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ବିବରଣୀରେ କହିଥିଲେ ଯେ ବନ୍ଧୁକଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି । କାର୍ତ୍ତ୍ରିଜ୍ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଦାଲତ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟ

ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳାବାରୁଦ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବାରୁ, ସେ TADA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିଥିଲେ, ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ TADA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ସହିତ ପଠିତ ଭାରତୀୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଦେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ରବୀନ୍ଦ୍ର ଭଟ୍ଟ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ TADA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ଦଖଲରେ ଅଛି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହା ସେହି ମାମଲାରେ ସୀମିତ ରହିବା ଉଚିତ ଯେଉଁଠାରେ ଗିରଫ ସମୟରେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଏ । ତାଙ୍କ ମତରେ, ଏହାର ଏକ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ଅର୍ଥ ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଯାହାକି ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ, ଯେଉଁଠି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ସମୟରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳାବାରୁଦ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥାଏ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା 'ଭିତରେ' ଶବ୍ଦଟି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ବିଧାନସଭା ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏକ ସୀମିତ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପରେ ଏହାକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ଅନ୍ୱୟାଶ୍ରିତ ଦଖଲ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଧାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାର କରେ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ପ୍ରକାର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ଉଦ୍ଧାରକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦଖଲରେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ବିଧାନସଭା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୁଳିଗୋଳା ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ତେବେ ଏହା 'ଦଖଲରେ ଅଛି' ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ଅଧିକୃତ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତା । ଆମେ ଏହି ବ୍ୟାପକ ଦିଗ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିଚାର କରୁନାହୁଁ, କାରଣ ଆମ ମତରେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା କାର୍ତ୍ତ୍ରିଜ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ଏହାକୁ ଗୋଳାବାରୁଦ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିବରଣୀରେ କାର୍ତ୍ରିଜ୍ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ସେ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କୁ ଖୋଲା ଅବସ୍ଥାରେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ , ସେଗୁଡ଼ିକ ଜଉମୁଦ

ହୋଇନଥିଲା । ଏହା ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବୃତି ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ଜେରାରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ କାର୍ଟ୍ରିଜ୍ ଜଉମୁଦ କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକର ଜଉମୁଦ ନକରିବା ହେତୁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଉପରେ ଗୁରୁତର ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯଦି ବନ୍ଧୁକ କାମ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ, ତେଣୁ ଏହା ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା, ତେବେ କେବଳ ଯଦି କାର୍ଟ୍ରିଜ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଳାବାରୁଦ ଭାବରେ ଅନୁମାନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ସଫଳ ହୋଇପାରିବେ । ଏହି ଶବ୍ଦଟି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ର ଖଣ୍ଡ (b) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ କୌଣସି ଆଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ଗୋଳାବାରୁଦ ହୋଇପାରିବ । ଏକ କାଟ୍ରିଜ ଯଦି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅଟେ, ତେବେ ଏହା କୌଣସି ଆଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଗୋଳାବାରୁଦ ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା କାଟ୍ରିଜଗୁଡିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ମିଳିନାହିଁ । ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀଙ୍କ ବିବରଣୀ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିପାରିଲା ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ନିଷ୍କ୍ରିୟ ଥିଲା । ଏହାକୁ ନିର୍ବାହ କରିବାରେ ଏହା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । କାର୍ଟ୍ରିଜ ଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀ ନଥିଭୁକ୍ତରେ ନ ଥିବାରୁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ କେବଳ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ । *ପାରସ ରାମ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ*, [1992] 4 SCC 662 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ଉଭୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳାବାରୁଦ ଥିବା ଜଣାପଡେ, ତେବେ କେବଳ ତାଙ୍କୁ TADA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯାଇପାରିବ । ଯଦି କାର୍ଟ୍ରିଜଗୁଡିକୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଏ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ନଥିଲା, ତେବେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ TADA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳାବାରୁଦର ଦଖଲ ନଥିଲା ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ଆବେଦନ ସଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ TADA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ବାତିଲ କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବଜାୟ ରହିବ । ସେ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଜେଲରେ ଅଛନ୍ତି । ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ପ୍ରାୟ ଚାରି ବର୍ଷ ଧରି

ଜେଲରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସେହି ଅବଧିକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ବିତିସାରିଛି । ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାମଲାରେ ଆବଶ୍ୟକ ନହୁଏ, ତେବେ ଜେଲରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ।

ଜି. ଏନ୍.   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।